

Accèssit

Títol: “L’alimentació a Bell-lloc”

Autor/a: Nayeli Ginés Carné

L'ALIMENTACIÓ A BELL-LLOC

Una vegada, fa molt de temps, els nens i nenes de Bell-lloc van fer un concurs. El concurs anava sobre plantar aliments saludables, fer un menjar amb els aliments que havien plantat i el menjar havia de ser bo, sa, i amb el màxim d'aliments possibles, com a molt quatre aliments comprats.

L'Alícia, ja tenia la idea al cap va voler plantar: pastanaga, tomata, enciam, patata... Volia fer una amanida i peix de primer, diferents verdures de segon i de postres fruita. Quan volia començar a plantar-les es va adonar que no en sabia, va anar a demanar-li al seu avi si li podia ensenyar. Li va dir que sí, que no hi havia cap problema. Tots dos van anar a l'hort i quan van començar a treure les males herbes, l'Alícia va dir que ja estava cansada i no podia més. El seu avi li va contestar

- És un treball cansat, tas d'esforçar si vols anar ràpidament.

Al cap d'una estona van anar a dinar i a la tarda van fer una horeta més. L'endemà van preparar la terra per plantar això si també havia d'anar a l'escola, es va recordar que tenia deures i va anar de pressa i corrents a fer-los.

Ara cada dia en acabar l'escola corre a fer-los per tenir més temps per plantar, després d'una setmana d'haver plantat les llavors, cada dia regava una mica. Quan comença a perdre l'esperança, de sobte un dia va cridar

- Mira padrí, mira comença a brotar!

Estava molt contenta i quan va mirar el dia que era el concurs es va ficar molt trista, havia passat un mes i mig, però només quedaven tres mesos. El seu padrí li va dir

- Tenim temps de sobres, el més difícil era que brotes.

L'Alícia tornava a tenir poca esperança, però va continuar treballant.

A l'escola els seus amics van començar a parlar del concurs, que si un ja o tenia que si l'altre estava a punt de collir. Ella tenia ganes de plorar, però es va aguantar les ganes i va continuar treballant.

Només arribar a casa, va començar a plorar, no sabia què més fer per acabar ràpidament. El seu padrí en veure-la plorar li va dir

- No ploris segur que uns o han comprat i d'altres no han acabat de plantar.

Llavors es va animar, així i tot, pensava que potser era veritat, però ho va ignorar.

Passaven els dies i cada vegada li quedava menys i el seu avi al cap d'uns dies va dir:

- Ja queda una setmana pel dia, demà collirem les tomates, els pèsols, l'enciam, la col...

L'endemà, tota emocionada per collir, va esperar al seu avi, però no venia quan el va anar a buscar, era que es trobava malament i no podria collir. Per tant, hauria de collir l'Alícia sola.

- Però i si no ho faig bé i si arruïno el treball no haurà servit per a res.
- No tu tranquil·la, sol feu com et vaig ensenyar i sortirà bé.
- D'acord.

L'Alícia amb por, però preparada, va començar a collir i o estava fent bé. No hi va haver temps d'acabar, però almenys va començar.

S'atansava el dia i va haver de fer un camí de dues hores en cotxe en arribar a veure a molta gent, no sabia si guanyaria, però estava preparada va començar a preparar l'amanida i el peix, de segon les verdures i de tercer la fruita.

Sortia la quarta - Què?

D'acord no passava res li tocava sortir a ella:

- Hola com et dius. Va dir la jutge
- Em dic Alícia
- Què has preparat?
- He preparat de primeres amanides i peix, de segones verdures i de postres fruita.
- Sembla bo. Va dir el jutge.

Va començar a menja i no s'esperava que una nena de quasi deu anys pogués preparar un menja tan bo.

- Però encara quedant concursants,

Els seus amics es burlen d'ella tota l'estona, però en el fons pensaven que guanyaria ella. Després d'hores d'esperar van cridar

- Entrega de premis!!!
- Cridarem els deu primers us heu de ficar amb fila per l'entrega de les medalles.
- Que es fiquin en fila l'Estel, l'Eric, l'Alícia, el Martí, la Marta, l'Orià, l'Alèxia...

Quan ja estaven tots en fila:

- En tercera posició l'Eric.
- En segona posició el Martí.
- Primera posició l'Alícia.

No s'ho podia creure que havia guanyat i estava molt feliç.

Havia donat cent euros i li van deixar preparar un dinar a la Cultural.

Quan va tornar a casa estava molt feliç i el primer que va fer, va ser dir-li al seu avi que havia guanyat. A l'escola havien deixat d'en riure-se'n d'ella i tothom deia que era la

millor cuinera de l'escola i tots volen venir al menjar a la cultural, perquè diuen que estarà boníssim, excepte un nen que l'odia i és molt competitiu.

Ara tot li anava més bé que abans, cada dia planificava la festa i tenia moltes ganes que fos el dissabte, faltaven cinc dies.

Ja era el dia i tots estaven preparats, l'Alícia ho ha preparat tot. Serà una festa fantàstica.

Ja ha arribat tothom, i tots estem alegres, uns juguen a fet a amagar i els altres ballaven, amb la música que havia preparat.

Però, els que sí que no va invitar va ser els que se'n reien d'ella, que cada dia la molestaven i tota l'estona eren desagradables i insuportables.

NAGICA - Cat. C - 5è